

CLARISSIMI VIRI
IOANNIS VVAMESII
V. I. D. ET PRIMARII
IN ACADEMIA LOVANIENSI
ANTECESSORIS
TRACTATVS
DE APPELLATIONIBVS.
Ad Praxim forensem accommodatissimus.

LOVANII,
Ex Officina GERARDI RIVII, Typographi iurati.
ANNO M. D.C.
CVM PRIVILEGIO.

COLL. SOC. ESSY SALEM EX DONO REGVM

A F O T Z I E

REVDO NOBILI, AC

GENEROSO DOM. D. HENRICO
VAN RVISSCHENBERCH, ORDINTIS
Teutonici, B. Mariæ Virginis Hierosolymit. Baluiæ
de luncis Commendatori Prouinciali, Domino in
Gemert, Gruydtraedt, Voeren, &c. Domino suo
obseruandiss.

REVERENDE ac Generose Domine.
Laudata merito apud Romanos fuit Gn. Flauij
industria, qui Ap. Claudij Cæci scriba cum esset,
ignaro patrono, & in populi usum fastos publi-
cavit. Quæ res adeò grata accidit, ut ea com-
mendatione Ædilitatem Curulem caperet ab eodem populo,
quasi munus huic muneri reponente. Et sanè publica commoda
antehabenda priuatis esse, etiam Iustiniani nostri sanctione de-
cernitur: neque mutuis tantum amicitiae officijs vincendam
communem hominum societatem, sed rerum etiam communio-
nem faciendam, quando publicè usus esset. Idque eo magis, si
absque commodantis incommodo id fiat: cùm, ut Ennius Poëta
cecinit, non nisi lumen de lumine accenditur, & lucet nibil omi-
nis ei qui accedit. Faclion igitur istud Flavianum, atque una
legis sanctio, vel exemplum, vel præceptum nobis fuere, ut
perageremus hoc quod R. T. videt: & scriptum hoc in com-
munem multorum usum è scriptis alienis deriuaremus. Non it
enim R. T. IOANNEM VVAMESIVM bonæ laudat æq[ue] me-
moriæ, dum vixit, primarium in hac Academia Antecessorem,
& inter Jurisperitos suo merito clarum. Non it, inquam, illum,
aridq[ue]

IOAN. VVAMESII

I. C^h. ET IN ACADEMIA

LOVANIEN. ANTECESSORIS

PRIMARII,

PRÆLECT. IN TIT. XXVIII.

LIBRI II. DECRETALIVM.

DE APPELLATIONIBVS,

Recusationibus , & Relationibus.

AD RVBRICAM.

S V M M A R I A.

1 Ratio ordinis huius tituli.

2 Quæ sit significatio diætionis Appellatio, & verbi Appellare.

3 Uſus appellationum per quam necessarius.

4 Appellationum aliae iudiciales, aliae extra iudiciales.

5 Cur hic de Recusationibus inscribatur titulus.

6 Cur de Relationibus hic augeatur inscriptio.

7 Differunt Relatio & consultatio.

8 Quid cū Appellationibus commune habeat relatio seu consultatio.

Venadmodū sententia Iudicis , causa
iam perorata & peracta , primæ actio-

^a l. i. ff. dera
indica.

ni seu instantiæ litis cuiusque finem

^b l. procon
fribus. C. d.
appellatio. c.

imponit ^a : † ita appellatio transitum

^c nos inter. in-
fra de piug.
Cano.

facit ac viam sternit ad secundam a-

^b l. si pecu-
niam. C. dere
induc. c. ciam

etionem seu instantiam, potestatemque ei qui sen-

^c inter. c. quod
ad consulta-
tionem, s. de
re iudicata.

tentia superatus est facit , vt de causa ex integro liti-

gare liceat ^b : & lata sententia de eo primùm quæ-

ritur , an in rem iudicatam abierit , an vero ab ea

appellatum sit , priusquam ad extremum eius esse

ctum , hoc est illius executionem perueniri possit ^c ,

A

cui

I N D E X
C O M M E N T A R I I
De Appellationibus,

*In quo prior numerus Summarium, posterior
paginam denotat.*

- B SENTIA à beneficio quædam probabilis quædam improbabilis. 7. 203.
Absoluere potest Iudex proprio motu ab excommunicatione. 8. 180
Absolutio ab excommunicatione facilior vbi sola contumacia subest. 11. 181.
Absolutionem ab excommunicatione nemo impedire potest. 7. 180.
Absolutionem qui petit appellationi non renunciat. 9. 180.
Absolutio ab excommunicatione quæ nulla est peti potest ad cautelam, sed non necessario. 2. 139
Absolutio difficilior in manifesta contumacia. 12. 182.
Absolutus in excommunicationem reintrusus non nisi difficulter absolvitur. 5. 164.
Accursij error existimantis per appellationem suspendi censuras. 4. 344.
Administrator quilibet finito officio & rationibus redditis absolutus censetur. 3. 453. & 6. 454.
Adulterij crimen in vitroque foro quandoque etiam duplici poena punitur. 4. 134.
Aliud est iniuste appellare aliud temere vel calumniosè. 9. 23.
Apostoli seu libelli dimissorij intra quod tempus peti & reddi debeat. 7. 33.
Apparitoris citatio sine certo tempore facta an valeat. 4. 155.
Appellandi causa subesse debet ut transeat iurisdictio in superiorem. 5. 243.
Appellandi causis pluribus allegatis quando sufficiat unam vel alteram probari. 5. 311.
Appellandi facultas est etiam in minimis negotijs. 1. 113.
Appellandi tempus à sententia conditionali statim incipit currere. 6. 259.
Appellandum ab inferiore ad superiorem eiusdem ordinis siue ecclesiastici siue secularis. 1. 87. 94.
Appellandum iure ciuili gradatim sed aliud iure Canonico. 2. 88.